

KUDA JE NESTALA PUBLIKA NA DANIMA HRVATSKE GLAZBE?

Nakon nekoliko posljednjih godina značajnih uspjeha u organizaciji i kvaliteti deveti po redu DANI HRVATSKE GLAZBE vraćaju se na žalost po svojim rezultatima na same početke ove značajne glazbene manifestacije. Očito je da je lošom organizacijom i smanjenjem broja glazbenih tribina prije početka DANA HRVATSKE GLAZBE u prosincu 1978. godine smanjen i broj posjetilaca na koncertima centralnih glazbenih događaja, pa su tako i DANI bili svedeni uglavnom na mjesec prosinac, iako je intencija prijašnjih godina bila da se domaća glazba izvodi tijekom cijele godine. S jedne strane nije bilo publike, a s druge nije bilo hrvatskih skladatelja koji uspješno bojkotiraju svoju vlastitu manifestaciju i na taj je način režu u korijenu. Sigurno je da tome u mnogome doprinosi i smušena politika Društva hrvatskih skladatelja, odnosno njegovog upravnog odbora, koji u odabiru skladbi koji se izvode na Danima vodi brigu skoro samo o skladateljima jedne određene orijentacije, što također nije bio slučaj prijašnjih uspješnijih godina. Tako su se Dani sasvim privatizirali i ponovno zatvorili, a s time izgubili i svoj pravi smisao.

Pred praznim ili kojim sretnim slučajem pred popraznim dvoranama održavale su se manifestacije Dana u znaku 100. obljetnice rođenja ANTUNA DOBRONIČA, 90. obljetnice rođenja KRSTE ODAKA i 70. obljetnice života suvremenog skladatelja Krešimira FRIBECA.

Već uvodni koncert 8. prosinca na središnjim manifestacijama DANA u skoro praznoj dvorani »Lisinski« s nepripremljenom Zagrebačkom filharmonijom pod vodstvom Igora Gjadrova nije zbog nepažljivog izbora djela Odaaka i Dobroniča mogao upoznati malobrojne slušaoce s nekim manje izvođenim djelima ovih skladatelja. To se posebno odnosi na djela Antuna Dobroniča čiji ogromni opus do danas nije niti približno vrednovan. Istaknuo bih s tog koncerta *Divertimento* Krste Odaaka s izvrsnim solistom na saksafonu Ozrenom Depolom i pojedine stavke Pete simfonije Antuna Dobroniča. Zagrebačka filharmonija se ponašala upravo onako kako se jedno reprezentativno glazbeno tijelo ne bi smjelo ponašati prema domaćim djelima: glazbenici su svirali ispod dozvoljenog nivoa, tako da dirigentu Gjadrovu nije ostajalo niti malo prostora za ozbiljniji pristup uspješnijoj realizaciji. Nakon vrlo solidnog koncerta hrvatske jazz glazbe u dvorani Radničkog sveučilišta »Moša Pijade« održana je Svečana matineja 10. prosinca u Hrvatskom glazbenom zavodu na kojoj smo čuli vrlo uspjele male forme u skladbi Ivane Lang *Četiri bagatele*, tradicionalno koncipirani i efektni Njirićev *Concertino za glasovir i gudače*, vješto korištenje modernih glazbenih sredstava u skladbi *Semplice* Borisa Ulricha, prekratke i nedorečene sonate B. Gagića kao i nekoliko već dobro poznatih djela B. Sakača. U programu su sudjelovali Komorni studio Zagrebačke filharmonije, harfistica Branka Janjanin, pijanistica Ljerka Bjelinski, Zagrebački duhački kvintet i cijeli niz drugih umjetnika. Autoritativno je dirigirao Tonko Ničić. Tada je najavljeno skoro izlaženje nekoliko gramofonskih ploča u izdanju »Jugotona« s djelima Dobroniča, Gagića i Papandopula koje ova poznata gramofonska tvrtka nije uspjela producirati na vrijeme (možda bi s Predragom Tozovcem bilo drugačije). Branimiru Sakaču je na tom koncertu dodijeljena i popularna nagrada »V. Lisinski«. Čini se da je poseban koncert 11. prosinca za svega dvadesetak slušalaca u Hrvatskom glazbenom zavodu pod naslovom »Odjeci Tribine u Opatiji« bio sasvim bespotreban, jer su i publika i kritičari imali priliku izvedena djela čuti u Opatiji ili na valovima radiostanica. Svečani koncert u povodu 35. obljetnice bitaka na Sutjesci i Neretvi u Domu JNA na kojem je nastupio uvijek profesionalni i dobro pripremljeni Vojni orkestar pod vodstvom dirigenta Jankovića održan je na žalost pred malim brojem vojnika. Čuli smo obrađena dje-

la Papandopula, V. Markovića, Gotovca, Ive Lhotke-Kalinskog, Devčića i N. Kalogjere. U srijedu 13. prosinca je Povijesni muzej u suradnji s Društvom hrvatskih skladatelja upriličio otvaranje izvrsno postavljene i dokumentirane izložbe posvećene Antunu Dobroniču nakon čega je slijedio komorni koncert. Čuli smo niz zanimljivih, ali i loše odabranih, skladbi Antuna Dobroniča uz prigodnu konferansu prof. M. Miletića. Tijekom održavanja Dana upriličen je skup muzikologa i glazbenih pisaca. Trebalo bi se ponadati da će materijali s tog skupa negdje biti i objavljeni. Posebno je bio zanimljiv koncert posvećen Hrvatskoj glazbenoj baštini u Hrvatskom glazbenom zavodu 16. prosinca na kojem smo čuli djela Jelića i Šibenčanina u transkripcijama A. Vidakovića i L. Županovića. Ovom prilikom želim istaknuti poseban trud i stručni rad profesora Županovića na oživljavanju djela hrvatskih starih skladatelja. Na ovom koncertu treba posebno zabilježiti decentni i kultivirani nastup Muškog zbora »Zanatlija« pod dirigentskim vodstvom S. Mikca. Društveni orkestar HGZ-a je na svom koncertu 17. prosinca svirao pod Gjadrovim vodstvom već poslovno loše i bez entuzijazma. Ističem Cossettovu zanimljivo koncipiranu *Drugu koncertantnu suitu* s oboistom G. Draušnikom i sasvim zaboravljenu skladbu isto tako zaboravljenog skladatelja Grančarića *Adagio con tristezza*, dok je Fribeo *Povratak* više mirišao na konstruktivizam, a manje na inspiraciju. Koncert u Povijesnom muzeju Hrvatske 18. prosinca privukao je u Gornji grad uglavnom one skladatelje čija su se djela izvodila i njihove prijatelje. Čuli smo Papandopulova Tri dijaloga za kontrabas i violinu, djelo pisano zrelo i virtuozno, zatim već izvođenu skladbu za glasovir solo *Arti mutatae* D. Kempfa, sasvim besmisleni »skladbu« Dubravka Detonija *Assonanse*, Miletićev *Divertimento* za kontrabas i glasovir i sasvim izlišni Sakačevu skladbu *Ad litteram*. Pibernik i Parać su ovaj puta prošli nezapaženo, dok je poseban interes pobudio Sandro Zaninović svojom moderno koncipiranom, ali slušljivom skladbom *E-A-D-G* za kontrabas i glasovir. Pravi junaci večeri bili su beogradski kontrabasist Ljupče Samardžiski i violinist Edo Pečarić, koji su pokazali ne samo tehničku sigurnost i profesionalnost, već i veliki smisao za izvođenje djela suvremene glazbe. Njima se uspješno priključio i glasovirač Fred Došek. Autor ovih redaka nije zbog obilja koncerata mogao prisustvovati izvođenju baletnih djela 19. prosinca. Vjerojatno najatraktivniji koncert na Danima priredili su Zagrebački solisti izvođeci na najprimjerniji način djela Lukačića-Kuljerića, Lisinski-Ružđaka, A. Sorkočevića, Slavenskog i Jarnovića. Posebno ističem interpretacije V. Ružđaka, Fribeocov *Lamento* koji se uspješno uklopio u tradicionalno skladanu glazbu i Ninićevu interpretaciju predivno skladanog *Concerta primavera* Bruna Bjelinskog. Istog dana bez ikakvog posebnog razloga održan je u isto vrijeme u Velikoj dvorani »Lisinskog« još jedan koncert što možemo ubilježiti samo kao još jedan minus Društvu hrvatskih skladatelja koje organizira Dane. Recimo da je predviđena koncertna izvedba *Ljubavi i zlobe* Lisinskog na kraju Dana otpala navodno zbog bolesti pjevača Opere HNK-a, da je »Komedija« tijekom održavanja Dana prikazala desetak predstava domaćih mjuzikla, a da je Opera HNK-a prikazala nekoliko domaćih opernih djela. Ako želimo da nam slijedeći 10. po redu Dani budu ponovno reprezentativna manifestacija, tada trebamo prepustiti organizaciju u ruke onih koji će svoj posao obaviti stručno, profesionalno i s ljubavlju za hrvatsku glazbu.

Siniša HRESTAK